

پیش‌بینی تغییرات خلاقیت بر اساس ابعاد آلکسی تایمیا

^۱ منصور بیرامی

^۲ مرتضی عندلیب کورایم

^۳ رسول مفسری

^۴ ناصر تراب زاده

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۲/۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۹/۲۲

چکیده

زمینه: یکی از اساسی‌ترین عناصر پیشرفت بشری خلاقیت می‌باشد که عوامل گوناگونی موجب افزایش و همچنین موجب کاهش میزان خلاقیت می‌شوند که بر اساس پیشینه موجود، یکی از این عوامل آلکسی تایمیا می‌باشد.

هدف: نوع ارتباط و تأثیر آلکسی تایمیا بر میزان خلاقیت در پژوهش‌های داخلی موجب ارزیابی قرار نگرفته است. بنابراین، هدف پژوهش حاضر پیش‌بینی خلاقیت بر اساس مؤلفه‌های آلکسی تایمیا در میان دانشجویان دانشگاه تبریز می‌باشد.

روش: به منظور دست‌یابی به هدف پژوهش، از میان دانشجویان دانشگاه تبریز، تعداد ۲۱۱ دانشجو به عنوان آزمودنی با روش نمونه‌گیری تصادفی-نسبتی انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از دو پرسشنامه خلاقیت عابدی و مقیاس آلکسی تایمیا تورنتو (TAS-20) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از

۱. دانشیار، گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران Dr.bayrami@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران (نویسنده مسئول)

Mortezaandalib65@yahoo.com

۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران. Tasnim_alone@yahoo.com

۴. کارشناس ارشد روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران. ntorabzade@yahoo.com

مقدمه

کلید واژه(گان): خلاقیت، دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در توصیف احساسات، تفکر برومندار، آلكسی تایمیا.

یکی از ویژگی‌هایی اساسی و سازنده انسان، خلاقیت است که در رشد و تکامل فرد و تمدن بشری نقش مؤثری دارد و زیربنای اختراع‌ها و دستاوردهای علمی و هنری است. پژوهش‌های انجام شده در زمینه خلاقیت نشان می‌دهد خلاقیت موهبتی نیست که افرادی خاص از آن برخوردار باشند. همچنین خصوصیتی ذاتی و ارثی هم نیست، چون می‌توان با کاربرد شیوه‌های مناسب، تفکر خلاق را در کودکان پرورش داد (قاسمزاده، ۱۳۷۴). از دیدگاه پلاکر^۱ و بگتو^۲ و داو^۳ (۲۰۰۴) خلاقیت عبارت از تعامل بین استعداد، پردازش و محیط به واسطه‌ی کارهای فردی و گروهی است که منجر به تولیدات ادراکی پذیر می‌شود و از نظر بافت اجتماعی هم جدید و هم مفید تلقی می‌شوند. در تفکر خلاق برخلاف تفکر منطقی، فرد خود

1. Plucker
2. Beghetto
3. Dow

نرم افزار "اس پی اس اس" نسخه ۱۸، تجزیه و تحلیل شد و از روش‌های آماری همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند متغیره استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس نتایج، خلاقیت به طور معکوس با مؤلفه‌های آلكسی تایمیا رابطه دارد. همین‌طور مؤلفه‌های دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در توصیف احساسات، تفکر برومندار آلكسی تایمیا به طور معنی‌دار قادر به پیش‌بینی خلاقیت می‌باشند. در این میان فقط ضریب بتای خرده مؤلفه تابعی در تشخیص احساسات به طور معنی‌دار قادر به تبیین خلاقیت بود.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشانگر ارتباط معکوس خلاقیت با ابعاد آلكسی تایمیا بود، بنابراین می‌توان برنامه‌هایی طراحی کرد که در آن با افزایش میزان خلاقیت افراد، مؤلفه‌های آلكسی تایمیا را به کمترین مقدار رساند.

کلید واژه(گان): خلاقیت، دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در توصیف

احساسات، تفکر برومندار، آلكسی تایمیا.

را محدود به یک شیوه نمی‌کند و در جهت ارائه هر چه بیشتر راه حل‌های ممکن تلاش می‌کند. مسیر و جهت مشخص دنبال نمی‌شود. فرد به طور دائم در حال جستجو است تا بتواند تغییر ایجاد کند و توالی در عمل وجود ندارد. مراحل به دنبال هم طی نمی‌شود (حسینی، ۱۳۸۱، به نقل از عندلیب، ۱۳۸۹).

ارتباط و تأثیر متغیرهای گوناگونی مانند راهبردهای فراشناخت (فلتاش، اوجی نژاد، و بروزگر، ۱۳۸۹)، سبک‌های مدیریتی (فیضی، ۱۳۸۸)، انگیزه پیشرفت و عزت نفس (شکرکن، برومند نسب، نجاریان، و شهنی بیلاق، ۱۳۸۲) و تصویر سازی ذهنی و آنکسی‌تایمیا (Czernecka & Szymura, 2008) با خلاقيت مورد بررسی قرار گرفته است.

اصطلاح آنکسی‌تایمیا را برای نخستین بار سيفنهوس^۱ (۱۹۷۳، ۱۹۹۶) با استفاده از مشاهدات کلینیکی خود بر روی بیماران روان‌تنی، ابداع کرد. آنکسی‌تایمیا دسته‌ای مشکلات مانند پاسخ‌های عاطفی نامناسب، مشکل در تمایز بین هیجانات از حس‌های بدنی، انکار وجود هیجانات، شخصیت سطحی و عدم داشتن رفتار احساسی با دیگران را در بر می‌گیرد. یکی از اصلی‌ترین نشانه‌های آنکسی‌تایمیا، ناتوانی در یافتن واژه‌های مناسب برای توصیف حالات شخصی است (نشانه‌ای که آنکسی‌تایمیا نام خود را از آن گرفته است، یعنی ناگویی خلقی). آنکسی‌تایمیا با بروز بالای اختلالات روان‌تنی در ارتباط است و به نظر می‌رسد که یک عامل خطر^۲ برای بروز چنین بیماری‌هایی باشد (Sifneos, 1996).

پس از سال‌ها مطالعه، یک شناخت کلی از آنکسی‌تایمیا به دست آمده است، بدین گونه که آن را یک ویژگی شخصیتی چندوجهی می‌دانند که در جامعه دارای توزیع نرمال می‌باشد (Salminen, Saarijarvi, Aarela, Toikka & Kauhanen, 1999).

برخی از مطالعات نیز این سازه را با ابعاد شخصیتی در ارتباط دانسته‌اند؛ به عنوان مثال پاندی^۳ و ماندال^۴ (۱۹۹۶) گزارش کردند که این سازه به طور مثبت با روان‌نحوه خوبی

1. Sifneos
2. risk factor
3. Pandey

($r=0.56$) و به طور منفی با بروونگرایی ($r=-0.30$) در ارتباط است. همچنین بیرامی، صالحی حیدرآباد، عندلیب کورایم و پوراسملی (۱۳۹۰) در پژوهش خود که بر روی دانشجویان انجام داده‌اند نشان داده‌اند که روان‌رنجور خویی به طور مثبت و بروونگرایی، انعطاف‌پذیری، سازگاری و وجودانی بودن به طور منفی با آلکسی‌تایمیا در ارتباط می‌باشد.

ارتباط آلکسی‌تایمیا با خلاقیت به طور گستره و مستقیم مورد بررسی قرار نگرفته است و مجموعه‌ای از داده‌های تجربی به طور غیر مستقیم و ضمنی پیشنهاد می‌کنند که چنین ارتباطی می‌تواند وجود داشته باشد. اول این که یک شخصیت آلکسی‌تایمیک نقطه مقابل آن چیزی است که به عنوان شخصیت خلاق می‌شناسیم. افراد آلکسی‌تایمیک گرایش به رفتارهای عینی، بیش از حد منطقی و به طور ذهنی خشک دارند که نشانگر گرایش و ترجیح قوی به حفظ ثبات و حفظ روزمرگی است (Czernecka & Szymura, 2008). در سوی دیگر مطابق با نظر بارون^۲ و هرینگتون^۳ (۱۹۸۱) افراد خلاق دوست دار تازگی‌اند، به طور گستره به عنوان افراد دارای انعطاف بالا توصیف می‌شوند و دارای ذهن سازگارند. انعطاف پذیری عاملی از پنج عامل شخصیتی است که با خلاقیت دارای همبستگی مثبت می‌باشد (Wolfradt & Pretz, 2001)؛ از این رو پژوهش بیرامی و همکاران (۱۳۹۰)، نشان داده است که این بعد شخصیتی با آلکسی‌تایمیا دارای همبستگی منفی می‌باشد. همچنین پژوهش‌ها نشان داده‌اند یک کار خلاقانه نیازمند تصویر سازی ذهنی قوی می‌باشد (Finke, Ward, Smith, 1992) و حتی برخی از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که درجات گوناگون تصویر سازی ذهنی منجر به کارهای خلاقانه متفاوتی می‌شوند (LeBoutillier, Marks, 2003)؛ و از این رو به نظر می‌رسد که افراد آلکسی‌تایمیک در تصویر سازی با مشکل مواجهند و از تخیل اجتناب می‌کنند (Trajdos-Giejdasz, 2004, cited in Czernecka & Szymura, 2008).

1. Mandal

2. Barron

3. Harrington

بسیاری از پژوهش‌ها به در نظر گرفتن اهمیت عاطفه و هیجان در فرایند خلاقیت تأکید کرده‌اند (Kolanczyk, Jankowska, Pawłowska – Fusiara & Sterczynski, 2004)؛ افراد آنکسی تایمیک به علت ناتوانی در تجربه، شناسایی و نام‌گذاری تجربیاتشان نمی‌توانند به طور خلاقانه پدیده‌های گوناگون خود را تعزیزی و تحلیل کنند. با بررسی ذهنی این عوامل، اگر فرض را بر این بگذاریم که ویژگی‌های شخصیتی آنکسی تایمیا، دارای اثر منفی بر کارکرد خلاقانه است، منطقی خواهد بود.

گنورگ^۱ و ژو^۲ (۲۰۰۲) به این یافته رسیدند که صفت احساسات آشکار به طور مثبت با عملکرد خلاقانه در ارتباط است. این یافته با عقیده‌ای که معتقد است، توانایی افزایش اطلاعات هیجانی موجب افزایش خلاقیت می‌شود همسان است؛ به عبارتی هوش هیجانی به نفع در کارکرد آشکار از موقعیت هیجانی عمل کرده و بنابراین موجب پرورش فرآورده‌های خلاقانه می‌شود. پژوهشی که زناسنی^۳ و لوبرات^۴ (۲۰۰۸) انجام دادند نشان داد که خرده مقیاس دشواری در تشخیص احساسات با خرده مقیاس‌های سیالی، تعداد ایده‌های منحصر فرد و تعداد ایده‌های مثبت دارای همبستگی مثبت می‌باشد؛ ولی خرده مقیاس دشواری در توصیف احساسات و نمره کل آنکسی تایمیا با هیچ یک از خرده مقیاس‌های تفکر واگرا دارای همبستگی نبودند.

با توجه به مطالب ذکر شده در خارج از کشور، و نبود چنین پژوهشی در داخل کشور، هدف پژوهش حاضر پیش‌بینی تغییرات خلاقیت دانشجویان بر اساس از مؤلفه‌های آنکسی تایمیا در آنان می‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی- همبستگی است که در آن ارتباط متغیرهای پیش‌بین (خرده مقیاس‌های آنکسی تایمیا) با متغیر وابسته مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری

1. George
2. Zhou
3. Zenasni
4. Lubart

پژوهش حاضر دانشجویان شاغل به تحصیل در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۲-۹۱ بودند که به صورت تصادفی نسبی از بین چهار گروه آموزشی فنی- مهندسی، علوم پایه، علوم انسانی و کشاورزی به تعداد ۲۱۱ انتخاب شدند. پس از انتخاب نمونه‌ها از آنها خواسته شد تا دو پرسشنامه خلاقیت عابدی و مقیاس آلکسی‌تایمیا تورنتو را تکمیل کنند، با این توضیح که به آنها گفته می‌شد که در تکمیل کردن یا عدم تکمیل پرسشنامه‌ها کاملاً آزادند و همچنین به آنها این اطمینان داده می‌شد که اطلاعات شان کاملاً سری خواهد ماند.

ابزار پژوهش

مقیاس آلکسی‌تایمیا تورنتوی ۲۰ آیتمی (TAS-۲۰): این مقیاس در سال ۱۹۸۶ توسط تیلور^۱ ساخته شد و توسط باگبی^۲ و همکارانش (۱۹۹۴) تجدید نظر گردید. این مقیاس شامل ۲۰ ماده در سه زیر مقیاس: دشواری در تشخیص احساسات (۷ ماده)، دشواری در توصیف احساسات (۵ ماده) و تفکر برون‌مدار (۸ ماده) می‌باشد. در این مقیاس نمره بالاتر نشان دهنده آلکسی‌تایمیا بالاتر می‌باشد. ویژگی‌های روان‌سنگی مقیاس آلکسی‌تایمیا تورنتو-۲۰ را تهیه و ضرایب آلفای کرونباخ برای آلکسی‌تایمیا کل و سه زیر مقیاس دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر برون‌مدار را به ترتیب، ۰/۸۵، ۰/۸۲، ۰/۷۵ و ۰/۷۲ گزارش کرد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس است (بشارت، ۱۳۸۶).

محمد اعتبار کل مقیاس را با استفاده از روش دو نیمه کردن و آزمون مجدد ۰/۷۴ و ۰/۷۲ و روایی مقیاس را ۰/۸۵ به دست آورده است (محمد، ۱۳۸۰).

پرسشنامه خلاقیت عابدی: این آزمون که بر اساس نظریه تورنس در سال ۱۳۶۳ درباره خلاقیت به وسیله عابدی (۱۳۷۲) در تهران ساخته شد و روی یک گروه ۶۵۰ نفری از

1. Taylor
2. Bagby

دانشآموزان کلاس سوم راهنمایی مدارس تهران اجرا گردید. در سال ۱۹۸۶، عابدی و شوماخر^۱ در آمریکا به علت عدم دسترسی به نسخه اصلی، مواد آزمون را از نو ساختند. نسخه جدید آزمون بارها مورد تجدید نظر قرار گرفت و اولین بار به وسیله اینل^۲، عابدی و اسپیلبرگر^۳ (۱۹۹۴) تشریح گردید.

این آزمون ۶۰ سؤال سه گزینه‌ای دارد که از چهار خرده آزمون سیالی، بسط، ابتکار و انعطاف‌پذیری تشکیل شده است. گزینه‌ها نشان دهنده میزان خلاقیت پایین، متوسط و بالا می‌باشند که نمره یک برای خلاقیت پایین، نمره دو برای خلاقیت متوسط و نمره سه برای خلاقیت بالا در نظر گرفته شده است. مجموع نمرات کسب شده در هر خرده آزمون، نمایانگر نمره آزمودنی در آن بخش است و مجموع نمرات آزمودنی در چهار خرده آزمون، نمره کلی خلاقیت او را نشان می‌دهد. دامنه نمره کل خلاقیت هر آزمودنی بین ۶۰ و ۱۸۰ خواهد بود. سؤال‌های یک تا ۲۲ به سیالی، ۲۳ تا ۳۳ به بسط، ۳۴ تا ۴۹ به ابتکار و ۵۰ تا ۶۰ به انعطاف‌پذیری مربوط است.

پایایی آزمون خلاقیت عابدی، از طریق آزمون مجدد دانشآموزان مدارس راهنمایی تهران در سال ۱۳۶۳ در چهار بخش آزمون به این ترتیب به دست آمد: ضریب پایایی بخش سیالی ۰/۸۵، ابتکار ۰/۸۲، انعطاف‌پذیری ۰/۸۴ و بسط ۰/۸۰ (عابدی، ۱۳۷۲). ضریب همسانی درونی با استفاده از آلفای کرونباخ برای خرده آزمون‌های سیالی، انعطاف‌پذیری، ابتکار و بسط روی Auzmendi، ۰/۷۵، ۰/۶۶، ۰/۶۱ و ۰/۶۱ به دست آمد (Villa, 1996).

1. Schumacher
2. O'Neil
3. Spielberger

یافته‌های تحقیق

به منظور روش‌تر شدن یافته‌های پژوهش داده‌های توصیفی حاصل از پژوهش در جدول یک به شرح زیر است.

جدول ۱. نتایج توصیفی متغیرهای پژوهشی

متغیر/شاخص	میانگین	انحراف معیار	تعداد
خلاقیت	۷۶/۵۵	۱۲/۴۱	۲۱۱
دشواری در تشخیص احساسات	۱۹/۰۵	۵/۹۸	۲۱۱
دشواری در توصیف احساسات	۱۶/۶۳	۲/۹۵	۲۱۱
تفکر برون‌مدار	۲۵/۳۱	۳/۷۶	۲۱۱
نمره کلی آلسکسی‌تایمیا	۵۸/۹۹	۹/۵۶	۲۱۱

ماتریس همبستگی مربوط به متغیرهای پژوهش در جدول دو آمده است. نتایج این جدول نشان می‌دهد که خلاقیت با دشواری در تشخیص احساسات و نمره کلی آلسکسی‌تایمیا (۰/۰۱p)، و با دشواری در توصیف احساسات و تفکر برون‌مدار (۰/۰۵p)، به طور منفی دارای همبستگی می‌باشد. از سوی دیگر، همبستگی خردۀ مقیاس‌های آلسکسی‌تایمیا با یکدیگر و نمره کل آلسکسی‌تایمیا به طور مثبت معنی دار می‌باشد (۰/۰۱p).

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهشی

متغیر	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)
خلاقیت (۱)	۱				
دشواری در تشخیص احساسات (۲)		۱	**-۰/۳۷		
دشواری در توصیف احساسات (۳)			۱	**۰/۴۴	*-۰/۱۵
تفکر برون‌مدار (۴)				۱	**۰/۳۲
نمره کل آلسکسی‌تایمیا (۵)					۱

** $P < 0/01$ * $p < 0/05$

در ادامه به منظور پیش‌بینی خلاقیت با استفاده از نمره کلی آلسکسی‌تایمیا و خردۀ مقیاس‌های آن، پس از بررسی پیش‌فرض‌های تحلیل رگرسیون، با توجه به هم خطی بالای نمره

کلی آلسکسی تایمیا با خرده مقیاس‌هاییش نمره کلی آلسکسی تایمیا از معادله رگرسیون خارج شده و خرده مقیاس‌های آلسکسی تایمیا به عنوان متغیرهای پیش‌بین وارد معادله رگرسیون شدند که نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. پیش‌بینی خلاقیت بر اساس رگرسیون چندگانه خرده مقیاس‌های آلسکسی تایمیا

مدل	R	R^2	خطای استاندارد	F	DF ₁	DF ₂	سطح معنی داری
۱	۰/۱۴	۰/۳۸	۱۲/۴۹	۱۱/۶۰	۳	۲۰۷	۰/۰۰۱

بر اساس این جدول چنین نتیجه گیری می‌شود که همبستگی متغیرهای پیش‌بین با متغیر ملاک حدود $R = 0/38$ است، و ضریب تعیین این متغیرها برابر است با $R^2 = 0/14$. این میزان همبستگی و ضریب تعیین با $F = 11/60 > ۰/۰۰۱$ در سطح $p < 0/001$ معنی‌دار است. بنابراین متغیرهای پیش‌بین قادرند تغییرات متغیر ملاک را به طور معنی‌داری پیش‌بینی کنند. به تعبیر دیگر این متغیرها ۱۴ درصد از تغییرات متغیر ملاک را به طور معنی‌دار پیش‌بینی می‌کنند.

با توجه به ضرایب B مندرج در جدول ۴ معلوم می‌شود که از بین متغیرهای پیش‌بین، فقط خرده مقیاس دشواری در تشخیص احساسات به شکل معنی‌داری خلاقیت را تبیین می‌کند.

جدول ۴. پیش‌بینی خلاقیت بر اساس متغیرهای پیش‌بین

منابع تغییرات	B	بتا	t	سطح معنی داری
دشواری در تشخیص احساسات	-۰/۸۳	-۰/۳۷	-۵/۱۳	۰/۰۰۱
دشواری در توصیف احساسات	۰/۱۶	۰/۳۳	۰/۰۴	۰/۶۳۷
تفکر برون مدار	-۰/۲۸	-۰/۸۰	-۱/۱۷	۰/۴۴۲

بحث و نتیجه گیری

به منظور تکمیل اطلاعات پژوهش‌های پیشین و افزایش آگاهی در زمینه ارتباط آلسکسی تایمیا با خلاقیت، هدف پژوهش حاضر بررسی نقش مؤلفه‌های آلسکسی تایمیا در پیش‌بینی خلاقیت دانشجویان دانشگاه تبریز بود.

ماتریس همبستگی پژوهش حاضر نشان داد که خلاقیت با خرده مقیاس‌های آنکسی‌تایمیا دارای همبستگی منفی و معنی‌دار می‌باشد. همچنین نتایج همبستگی نشان داد که خرده مقیاس‌های آنکسی‌تایمیا با یکدیگر و با نمره کلی آنکسی‌تایمیا دارای همبستگی مثبت می‌باشد. در مورد ارتباط خرده مقیاس‌های آنکسی‌تایمیا قابل ذکر است که افراد آنکسی‌تایمیک، به علت ناتوانی در تشخیص و تمایز احساسات که در نتیجه بازداری اتوماتیک اطلاعات و احساسات هیجانی به وجود می‌آید، توانایی بیان هیجانات خود را نیز ندارند. اگر فردی نتواند احساسات و عواطف هیجانی خود را شناسایی کرده، آن را از حس‌های جسمانی که به طور معمول در بدن او وجود دارد، افتراق دهد، به طور قطع قادر به توصیفی در مورد آن نخواهد بود و نمی‌تواند هیجانات خود را به راحتی و به گونه مؤثری ابراز نماید. از این رو، احتمال می‌رود که این بعد نقش اساسی‌تری در تأثیرگذاری بر عالیم روان‌شناختی داشته باشد (مظاهری، افشار، محمدی، دقاق زاده و ادبی، ۱۳۸۹).

نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد فقط ضریب بتای خرده مقیاس دشواری در تشخیص احساسات به طور معنی‌دار قادر به تبیین نمره خلاقیت می‌باشد. به عبارتی افراد دارای سطوح بالای آنکسی‌تایمیا دارای سطوح پایین‌تر خلاقیت (با استفاده از آزمون خلاقیت عابدی) می‌باشند. این یافته با نتایج پژوهش شرنکا و شیمورا (۲۰۰۸) که نشان داد آنکسی‌تایمیا با سطوح پایین خلاقیت در ارتباط می‌باشد، همسو می‌باشد. این یافته شاید به گونه‌ای منعکس کننده نوعی شخصیت غیر- خلاق برای افراد آنکسی‌تایمیک است. احتمالاً انجام دشناختی و فقدان یا عدم تمايل به روبرو شدن با تجربیات تازه، از خلاقیت جلوگیری می‌کند.

در این زمینه پژوهشگران مفهوم خلاقیت هیجانی^۱ را مطرح ساخته‌اند، خلاقیت هیجانی به عنوان عاملی مؤثر در تنظیم هیجان‌ها و بهداشت روانی مورد توجه قرار گرفته است. نظر بر این است که خلاقیت هیجانی با غنای زندگی هیجانی شخص (یعنی آنکسی‌تایمیای پایین) در

1. emotional creativity

ارتباط است (Ivcevic, Brackett, Mayer, 2007). ایده خلاقیت هیجانی توسط آوریل^۱ (۱۹۹۶) مطرح شده است، او خلاقیت هیجانی را شامل سه معیار نوآوری، کارایی (اثربخشی) و اصالت توصیف کرده است. در این خصوص آوریل (۲۰۰۷) معتقد است افراد دارای خلاقیت هیجانی بالا قادرند به طور صحیح موقعیت را ارزیابی و احساسات خود را ماهرانه بیان کنند؛ چیزی که عکس آن را در آنکسی تایمیا شاهد هستیم.

بسیاری از پژوهشگران به نقش هیجان در خلاقیت اشاره کرده‌اند: حالات عاطفی می‌توانند خلاقیت را تحریک کرده و فرایند آن را به عنوان تسهیل‌گر یا انگیزش‌زا همراهی کند (Kolanczyk, Jankowska, Pawłowska-Fusiara & Sterczyn, 2004) و افراد آنکسی تایمیک چنین امتیازاتی را ندارند.

افراد مبتلا به آنکسی تایمیا توانایی محدودی را در برخورد با رویدادهای جدید و عموماً استرس آمیز از خود نشان می‌دهند، این ممکن است با تشديد برانگیختگی همراه شود آنکسی تایمیک در موقعیت جدیدی که نیاز به تصمیم گیری و فعالیت خلاقانه دارد، قرار گیرد، به دلیل دشواری در پردازش شناختی و تنظیم و مدیریت احساسات خود، دچار آشفتگی هیجانی می‌شود. بنابراین در چنین موقعی از برخورد مناسب و ارائه راه حل‌های خلاقانه ناتوان می‌مانند.

تبیین دیگر برای یافته بدین گونه می‌تواند باشد که افراد آنکسی تایمیک اساساً بر نبود مسئله و مشکل اصرار دارند، زندگی را خوب و مطلوب می‌دانند و تصور نمی‌کنند که چیزی نادرست و اشتباه به نظر می‌رشد (بشارت، ۱۳۸۷) با توجه به این که مرحله نخست در هر فرایند حل مسئله‌ای تشخیص مسئله است (Stein & Bransford, 1984)، بنابراین افرادی که قائل به وجود مسئله نیستند، بالطبع خود را در گیر در فرایند حل مسئله نمی‌کنند و بنابراین از حل خلاقانه مسائل باز می‌مانند.

همچنین یکی از نشانه‌های اصلی آلکسی‌تایمیا فقر شدید در تفکر نمادین می‌باشد که مانع از آشکارسازی بازخوردها، احساسات، تمایلات و سایق‌ها می‌باشد (Tull, Medaglia, 2005, Roemer, 2008) و با توجه به این که یکی از عناصر اصلی در هر تولید خلاقانه عبارت از داشتن تفکر نمادین (Kaufman, Plucker & Baer, 2008) می‌باشد، بنابراین ضعف نمادسازی در افراد مبتلا به آلکسی‌تایمیا می‌تواند مانع از تولیدات خلاق شود.

نتایج پژوهش حاضر نشانگر ارتباط خلاقیت بالا با ابعاد آلکسی‌تایمی پایین بود، بنابراین می‌توان برنامه‌هایی طراحی کرد که در آن به منظور افزایش میزان خلاقیت در افراد، ابعاد آلکسی‌تایمیا را به حداقل رساند. ولی باید این مطلب را نیز مدنظر قرار داد که آلکسی‌تایمی تنها یکی از متغیرهای مرتبط با خلاقیت است که به طور معکوس آن را پیش‌بینی می‌کند و متغیرهای دیگری نیز وجود دارند که می‌توانند با آن در ارتباط باشند. یکی از مفاهیمی که در این پژوهش مطرح گردید مفهوم خلاقیت هیجانی است که این پژوهشی تأییدی بر وجود این مفهوم در افراد است. بدین گونه که می‌توان اذعان داشت که آلکسی‌تایمی نقطه مقابل خلاقیت هیجانی می‌باشد. از محدودیت‌های پژوهش می‌توان به خود گزارشی بودن ابزار پژوهش اشاره کرد. پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی ارتباط مؤلفه‌های گوناگون خلاقیت و تفکر واگرا مانند سیالی، ابتکار، بسط و انعطاف‌پذیری نیز مورد بررسی قرار گیرد.

منابع

- بشارت ، محمد علی. (۱۳۸۶). ارتباط بین ابعاد شخصیتی و آلکسی‌تایمیا. روان‌شناسی معاصر، ۲(۲) ، ۵۵-۶۶.
- بشارت، محمد علی. (۱۳۸۷). نارسایی هیجانی و سبک‌های دفاعی، مجله اصول بهداشت روانی، ۱۰ (۳۹)، ۷۸۰-۱۹۰.

- بیرامی، منصور؛ صالحی حیدر آباد، مجتبی؛ عندلیب کورایم، مرتضی؛ و پوراسملی، اصغر. (۱۳۹۰). پیش بینی تغییرات آنکسی تایمیا بر اساس مؤلفه های شخصیتی. *مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز*، ۳۳(۶)، ۴۴-۴۹.
- شکر کن، حسین. برومند نسب، مسعود. نجاریان، بهمن. شهنی ییلاق، منیجه. (۱۳۸۲). بررسی رابطه ساده و چندگانه خلاقیت، انگیزه پیشرفت و عزت نفس با کارآفرینی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. *محله علوم تربیتی و روانشناسی*، ۹(۳ و ۴)، ۱-۲۴.
- عابدی، جمال. (۱۳۷۲). خلاقیت و شیوه های نو در اندازه گیری آن. *فصلنامه پژوهش های روان شناختی*، ۳، ۴۶-۵۴.
- عندلیب، مرتضی. (۱۳۸۹). بررسی تغییرات الکتروآنفالوگرافیک نیم کره های مغز در طی تفکر همگرا و واگرا. *پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز*.
- فیضی، مهدی. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر شبکه های مدیریت (ستی، متعادل و مشارکتی) بر خلاقیت دییران (مطالعه موردی: دییرستان های شهر سنتنچ). *فصلنامه علوم تربیتی*، ۲(۸)، ۷-۲۰.
- قاسم زاده، فاطمه. (۱۳۷۴). خلاقیت و شیوه های پرورش آن در سال های پیش از دبستان. خلاصه مقالات همایش علمی-کاربردی بهبود کیفیت آموزش عمومی. اداره کل آموزش و پرورش تهران.
- قلتاش، عباس؛ اوچی نژاد، احمد رضا؛ و بزرگر، محسن. (۱۳۸۹). تأثیر آموزش راهبردهای فرا شناخت بر عملکرد تحصیلی و خلاقیت دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی *فصلنامه روان شناسی تربیتی* ۱(۴)، ۱۱۹-۱۳۵.
- محمد، سعید. (۱۳۸۰). بررسی ویژگی های شخصیتی افراد مبتلا به کولیت اولسروز و مقایسه آن با افراد سالم. *پایان نامه کارشناسی ارشد، انتیتو روان پزشکی تهران*.
- مظاهری، مینا؛ افشار، حمید؛ محمدی، نرگس؛ دقاق زاده، حامد؛ و ادبی، پیمان. (۱۳۸۹). ارتباط ابعاد آنکسی تایمیا با افسردگی و اضطراب در مبتلایان به اختلالات گوارشی عملکردی. *محله تحقیقات علوم رفتاری*، ۲۸(۲)، ۹۲-۱۰۲.

- Auzmendi, E., Villa, A., & Abedi, J. (1996). Reliability and validity of a newly-constructed multiple-choice creativity instrument. *Creativity Research Journal*, 9 (1), 89-95.
- Averill, J. R. (2007). Together again Emotion and intelligence reconciled. In G. Matthews, M. zeidner , and R.D. Roberts (Ed.). *Emotional intelligence: Knows and unknowns*. New York: Oxford University.
- Averill, J. R. (1996). Individual differences in emotional creativity: structure and correlates. *Journal of personality*, 67(4), 331-371.
- Bagby RM. Taylor GJ. & Parker JDA. (1994). The Twenty- Item Toronto Alexithymia Scale II. Convergent discriminate, and concurrent validity. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 33-40.
- Barron, F. X. & Harrington, D. M. (1981). Creativity, intelligence and personality. *Annual Review of Psychology*, 32, 439-476.
- Bransford, J., & Stein, B. (1984). *The IDEAL problem solver: A guide for improving thinking, learning, and creativity*. New York: W.H. Freeman.
- Czernecka, K. & Szymura, B. (2008). Alexithymia – Imagination – Creativity. *Personality and Individual Differences* 45: 445–450.
- Finke, R. A., Ward, T. B., & Smith, S. M. (1992). *Creative cognition: Theory, research and applications*. Cambridge: MIT Press.
- George, J. M., & Zhou, J. (2002). Understanding when bad moods foster creativity and good ones don't: The role of context and clarity of feelings. *Journal of Applied Psychology*, 87, 687-697.
- Irecevic, Z., Brackett, M. A., Mayer, Y.D. (2007). Emotional and intelligence creativity. *Journal of Personality*, 5(2), 199-235.
- Kaufman, J.C., Plucker, J.A. & Baer, J., (2008), Essentials of creativity assessment. John Wiley ans Sons.
- Kolanczyk, A., Jankowska, A., Pawłowska-Fusiara, M., & Sterczynski, R. (2004). The heart in the mind. The affective basis of orientation in the environment. Gdan, GWP.
- LeBoutillier, N., & Marks, D. F. (2003). Mental imagery and creativity: A meta-analytic review. *British Journal of Psychology*, 94, 29–44.
- O'Neil, H., Abedi, J., & Spielberger, C. (1994). The measurement and teaching of creativity. In H. O'Neil & M. Drillings (Eds.). *Motivation: Theory and research*, pp. 245- 263.
- Pandey, R., & Mandal, M. K. (1996). Eysenckian personality dimensions and alexithymia: examining the overlap in terms of perceived autonomic arousal. *Personality and Individual Differences*, 20, 499–504.
- Plucker J.A., Beghetto, R.A. & Dow, G.T. (2004) Why Isn't Creativity More Important to Educational Psychologists? Potentials, Pitfalls, and Future Directions in Creativity Research. *Educational Psychologist*, 39 (2), 83–96.
- Porcelli, P., Bagby, R.M., Taylor, G.J, De Carne, M., Leandro, G., Todarello, O. (2003) Alexithymia as predictor of treatment outcome in patients with functional gastrointestinal disorders. *Psychosom Med*; 65(5): 911-8.

- Salminen, J. K., Saarijarvi, S., Aarela, E., Toikka, T., & Kauhanen, J. (1999). Prevalence of alexithymia and its association with sociodemographic variables in the general population of Finland. *Journal of Psychosomatic Research*, 46(1), 75–78.
- Sifneos, P. E. (1973). The prevalence of ‘alexithymic’ characteristics in psychosomatic patients. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 22, 255–262.
- Sifneos, P. E. (1996). Alexithymia: Past and present. *The American Journal of Psychiatry*, 153(7S).
- Tull, M.T., Medaglia, E. Roemer, L (2005). An investigation of the construct validity of the 20-item Toronto alexithymia scale through the use of a verbalization task. *Journal of Psychosomatic Research*, 59(2), 77-84.
- Wolfradt, U., & Pretz, J. E. (2001). Individual differences in creativity: Personality, story writing and hobby. *European Journal of Personality*, 15, 297–310.
- Zenasni, F., & Lubart, T. (2008). Emotion related-trait moderate the impact of emotional state on creative performance. *Journal of Individual Differences*, 29(3), 157–167.

